

ಮಕ್ಕಳ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ 'ಹೊರೆ'

ಹೊಸ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ 1991ರ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಜಿಡಿಪಿ (ಒಟ್ಟು ದೇಶಿ ಉತ್ಪನ್ನ) ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿನ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿರುವವರಲ್ಲಿ, ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಚಿತ್ರಣ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

2015ರೊಳಗೆ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕಿಳಿಸುವುದು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಸ್ರಮಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿ (ಎಂಡಿಜಿ)ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಮುಖ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಹಿಂದುಳಿಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿವೆ.

2015ರೊಳಗೆ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕಿಳಿಸುವುದು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಸ್ರಮಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿ (ಎಂಡಿಜಿ)ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಮುಖ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಹಿಂದುಳಿಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ನಾವೀಗ 2012ರಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಬ್ರೆಜಿಲ್, ಥಾಯ್‌ಲೆಂಡ್ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಆಫ್ರಿಕನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಗುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಈ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಯತ್ತ ದಾಪುಗಾಲು ಇರಿಸಿವೆ ಎಂಬುದು ನಾವಿನ್ನೂ ಸಾಗಬೇಕಿರುವ ಕಠಿಣ ಹಾದಿಗೆ ಸೂಚಕ.

ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಮೂರು ಅಪೌಷ್ಟಿಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಗು ಭಾರತೀಯ ಮಗುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅವಮಾನದ ವಿಚಾರ' ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಪ್ರಧಾನಿ ಮನಮೋಹನ್ ಸಿಂಗ್ ಈ ವಿಚಾರದ ಗಂಭೀರತೆಯತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಸಾವುಗಳಿಗೆ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಅಪೌಷ್ಟಿಕ ಮಕ್ಕಳು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಪೂರ್ಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದಾಗುವ ದೈಹಿಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳು, ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯದ ಏಷ್ಯನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಜಿಡಿಪಿ ಯನ್ನು ಶೇ 3ರಷ್ಟು ತಗ್ಗಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕ್ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಗರಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು, ಮೇಲ್ವಾತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಕೆಳ ಜಾತಿ ಮಕ್ಕಳು, ಗಂಡು ಹುಡುಗರಿಗಿಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಕ್ಕಳೂ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತವೆ. ಆಹಾರ ಅಭಾವ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಶಿಶು ಜನನದ ಮೊದಲ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಲೆ ಹಾಲೂಡಿಕೆಯ ವೈಫಲ್ಯ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಆಧುನಿಕ ಬದುಕಿನ ವೇಗದ ಬದುಕಿನ ಆಹಾರ ಅಭ್ಯಾಸಗಳೂ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಗೆ ಕಾರಣಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಇತ್ತೀಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಕೊರತೆ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವಾರದ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರವೂ, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಗೋಡೌನ್‌ಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಧಾನ್ಯಗಳ ದಾಸ್ತಾನಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದಾಗಿ 20 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಗೋದಿ ರಷ್ಟಿಗೆ ಭಾರತ ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ತೋರಿದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಯೂಟ, ಅಂಗನವಾಡಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಏಷಿಯನ್ (ಸಮಗ್ರ ಶಿಶು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ) ಇತ್ಯಾದಿ ಆಹಾರ ಭದ್ರತೆ ಯೋಜನೆಗಳೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಈಗ 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ಮಸೂದೆ'ಯ ಮೂಲಕವೂ ಕೇಂದ್ರದ ಯುಪಿಎ ಸರ್ಕಾರ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆಹಾರ ಸರಬರಾಜು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲದ ಈ ವಿಧೇಯಕದಿಂದ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ಎಂಬಂಥ ಟೀಕೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾದುದು ಮುಖ್ಯ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಚಾರಗಳೂ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಇನ್ನೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡುಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಉಂಡ ನಂತರ ಉಳಿದದ್ದಷ್ಟನ್ನೇ ಮಹಿಳೆ ಊಟ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿನ ತೀವ್ರತರ ರಕ್ತಹೀನತೆಗೆ ಇಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಆಚರಣೆಗಳೂ ಕಾರಣ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸುಧಾರಣೆ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಹೆಜ್ಜೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಗ್ರ ನೋಟ ಅಗತ್ಯ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರದ ಅಗತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಇರಬೇಕು. ಜಾಗತಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳೂ ಆಹಾರ ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗದಂತಹ ನೀತಿಗಳು ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ನೈರ್ಮಲ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಆದ್ಯತೆಗಳು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು.

■ ಸಿ.ಬಿ.ಮಂಜುಳಾ

ಅಭಿಜಿತ್ ಜಿ.ಕೆ.